

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0303/ 1459

เลขที่	5231
วันที่	16 ต.ค. 2542 / 03

8/45

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

๑ สิงหาคม 2542

เรื่อง มาตรการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. เอกสารเรื่องกองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 2. เอกสารเรื่องกองทุนเงินร่วมทุนในวิสาหกิจขนาดกลาง (Thailand Recovery Fund)
 3. เอกสารเรื่องการปรับปรุงระบบและเพิ่มศักยภาพการค้ำประกันสินเชื่อสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 4. ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่.. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534
 5. เอกสารเรื่องการปรับโครงสร้างและเพิ่มศักยภาพของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม
 6. ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่.. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534
 7. ร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงการคลังเรื่องกำหนดวงเงินการให้กู้ยืมของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมหรือร่วมกับสถาบันการเงินอื่น

ตามที่รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น การดำเนินมาตรการการเงินเร่งด่วนเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในวงเงิน 35,500 ล้านบาทในปี 2542 ผ่านช่องทางของสถาบันการเงินเฉพาะกิจและธนาคารแห่งประเทศไทย และการดำเนินการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ใหม่สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น

กระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรม ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจในภาพรวม จึงขอเสนอมาตรการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งในด้านเงินทุนและในด้านการให้บริการทางการเงิน รวม 4 มาตรการ ดังนี้

1. กองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เพื่อสร้างความแข็งแกร่งและลดต้นทุนทางการเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์สูง กระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรมเห็นควรจัดตั้งกองทุนรวม เพื่อร่วมลงทุน โดยกระทรวงการคลังจะจัดสรรเงินกู้เพื่อปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจในวงเงิน 1,000 ล้านบาท เพื่อจัดตั้งกองทุนรวมฯ ดังกล่าว โดยอาจมีผู้อื่นที่สนใจเข้าร่วมลงทุนด้วย

กองทุนรวมฯ นี้จะมีลักษณะเป็นกองทุนปิด อายุ 10 ปี ซึ่งจัดเป็นกองทุนรวม ประเภทไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนก่อนสิ้นอายุของกองทุน และจะเข้าร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์สูง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้วิสาหกิจเหล่านั้นสามารถแข่งขันได้ มีความสามารถในการบริหารจัดการสูงขึ้น และสามารถระดมทุนได้เองในอนาคต ซึ่งเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม กองทุนรวมฯ จะถอนตัวโดยขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ใหม่สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ ขายคืนให้แก่เจ้าของ หรือนักลงทุนอื่น ๆ

สำหรับการกำหนดนโยบายด้านการลงทุนของกองทุนรวมฯ นั้น จะมีการดำเนินการ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณานโยบายการลงทุนขึ้นเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว นอกจากนี้ จะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอีกคณะหนึ่ง เพื่อคัดเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมเพื่อมาทำหน้าที่บริหารกองทุนรวมฯ และจะขอความร่วมมือจากภาคเอกชน เช่น สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและหอการค้าไทย เสนอโครงการที่มีศักยภาพสูง เพื่อให้เงินที่เข้าร่วมลงทุนได้รับผลตอบแทนตามสมควร (สิ่งที่ส่งมาด้วย 1)

2. กองทุนเงินร่วมทุนในวิสาหกิจขนาดกลาง (Thailand Recovery Fund)

เพื่อให้มีการสนับสนุนด้านเงินทุนแก่วิสาหกิจขนาดกลางเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง กระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรมได้หารือและมอบหมายให้ธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank – ADB) จัดตั้งกองทุนเงินร่วมทุนในวิสาหกิจขนาดกลาง ทั้งนี้ กองทุนเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ โพนทะเลแห่งญี่ปุ่น (Overseas Economic Cooperation Fund – OECF) ได้แสดงความสนใจอย่างยิ่งที่จะเข้าร่วมลงทุนด้วย

กองทุนนี้จะลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางที่มีศักยภาพในการแข่งขันเชิงพาณิชย์สูง โดยจะมีวงเงินเบื้องต้น 100 ล้านเหรียญ สรอ. หรือประมาณ 3,700 ล้านบาท และจะมีการบริหารโดยบริษัทจัดการกองทุนเอกชนที่มีประสบการณ์ในเชิงพาณิชย์ (สิ่งที่ส่งมาด้วย 2)

3. การปรับปรุงระบบและเพิ่มศักยภาพการค้ำประกันสินเชื่อสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เนื่องจากปัญหาสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน คือ มีหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่เพียงพอ จึงได้มีการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ด้วยการจัดตั้งบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ภายใต้พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 โดย บสย. ให้บริการค้ำประกันสินเชื่อส่วนที่ขาดหลักประกัน บสย. มีทุนประเดิม 400 ล้านบาท โดยกระทรวงการคลังถือหุ้นร้อยละ 25 และมีผู้ถือหุ้นอื่นที่สำคัญ ได้แก่ ธนาคารออมสิน บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาชิกสมาคมธนาคารไทย

ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องการเงินทุนเป็นจำนวนมาก แต่ประสบกับข้อจำกัดในการให้บริการของ บสย. โดยเฉพาะในเรื่องของขอบเขตการให้บริการค้ำประกัน ค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน และวิธีการจ่ายเงินชดเชยการค้ำประกันให้แก่สถาบันการเงิน กระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรมจึงเห็นควรปรับปรุงขอบเขตการดำเนินงาน ประสิทธิภาพ และเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการดำเนินงานของ บสย. อย่างเป็นระบบ โดยสรุปดังนี้

(1) เพิ่มทุนให้ บสย. จำนวน 4,000 ล้านบาท ในปี 2542 และอีก 4,000 ล้านบาท ในปี 2546 ทั้งนี้ การเพิ่มทุนข้างต้นจะช่วยให้ บสย. สามารถปรับปรุงรูปแบบการค้ำประกันใหม่ มีความมั่นคงทางการเงินและสามารถขยายบริการการค้ำประกันได้ถึงประมาณร้อยละ 2 ของสินเชื่อสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมทั้งระบบในปี 2551 ทั้งนี้ จะมีการทบทวนผลการดำเนินงานของ บสย. ก่อนที่จะเพิ่มทุนในรอบสอง และหากมีการขยายแผนการดำเนินงานสำหรับภายหลังปี 2551 ก็จะมีการพิจารณาความต้องการเพิ่มทุนของ บสย. ต่อไป

(2) ขยายขอบเขตการให้บริการของ บสย. โดยขยายขอบเขตการให้บริการจากที่ครอบคลุมวิสาหกิจที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรรวมที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาท เป็นไม่เกิน 100 ล้านบาท และขยายวงเงินค้ำประกันจากปัจจุบันไม่เกิน 10 ล้านบาท เป็นไม่เกิน 20 ล้านบาท โดยให้บริการแก่สถาบันการเงินที่ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นของ บสย. ด้วย

(3) ปรับปรุงระบบการค้ำประกันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้มีต้นทุนทั้งในส่วนของ บสย. เองและผู้ใช้บริการต่ำลง โดยเน้นการพัฒนากระบวนการภายใน บสย. ให้มีประสิทธิภาพในการประเมินความเสี่ยงของลูกค้า รวมทั้งการนำระบบการประเมินความเสี่ยงที่รวดเร็วมาใช้สำหรับโครงการขนาดเล็ก และเพิ่มความสามารถในการประเมินสินเชื่อโดยอาศัยทั้งข้อมูลที่ได้รับจากสถาบันการเงินและจากการหาข้อมูลโดยตรงจากลูกค้าเองด้วย นอกจากนี้ จะแต่งตั้งคณะกรรมการอนุมัติการค้ำประกันสินเชื่อ และคณะกรรมการตรวจสอบภายใน เพื่อให้การดำเนินงานของ บสย. มีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพสูงสุด

(4) พิจารณาลดอัตราค่าธรรมเนียมค้ำประกันลงจากร้อยละ 2.00-2.75 ในปัจจุบัน ลงเหลือประมาณร้อยละ 1.75 ของวงเงินค้ำประกันในระยะแรก และจะมีการปรับปรุงค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมในระยะต่อไป โดยจะคำนึงถึงคุณภาพของลูกค้ำและคุณภาพการคัดเลือกลูกค้ำของสถาบันการเงินที่ใช้บริการ

(5) กำหนดแผนการขยายเครือข่ายที่ชัดเจน โดยจะมีการตั้งศูนย์ภาค 4 แห่ง ภายในปี 2543 และจะปรับปรุงผู้บริหารและบุคลากรให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการมากยิ่งขึ้น

(6) ปรับปรุงเกณฑ์การชดเชยความเสียหายให้รวดเร็วขึ้นจากในปัจจุบัน ซึ่งจะจ่ายเมื่อคดีถึงที่สุด และมีการบังคับคดียึดอายัดทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันครบถ้วนแล้ว เป็นจ่ายเมื่อมีการฟ้องร้องดำเนินคดีระหว่างสถาบันการเงินกับผู้กู้

การปรับปรุง บสย. ข้างต้นจะทำให้ระบบการค้ำประกันสินเชื่อให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของ บสย. มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และจงใจให้สถาบันการเงินและวิสาหกิจที่มีศักยภาพสูงมาใช้บริการเพิ่มขึ้น ส่วนวิสาหกิจเหล่านี้จะสามารถขอสินเชื่อเพื่อการลงทุนหรือขยายกิจการต่อไปได้ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจต่อไป(สิ่งที่ส่งมาด้วย 3)

4. การปรับโครงสร้างและเพิ่มศักยภาพของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม

รัฐบาลได้จัดตั้งบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม (บอย.) ภายใต้พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 เพื่อสนับสนุนการจัดตั้ง และขยาย ปรับปรุงกิจการของอุตสาหกรรมขนาดย่อมและธุรกิจส่งออก ซึ่งมีทรัพย์สินถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท โดยให้สินเชื่อระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งการค้ำประกัน การอวัลต์ตั๋วสัญญาใช้เงินและการรับรองตั๋วสัญญาใช้เงิน บอย. มีทุนจดทะเบียน 300 ล้านบาท โดยกระทรวงการคลังถือหุ้นร้อยละ 25 และมีผู้ถือหุ้นอื่นประกอบด้วย ธนาคารออมสิน สมาชิกสมาคมบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาชิกสมาคมธนาคารไทย

รัฐบาลมีนโยบายให้ บอย. ขยายการสนับสนุนทางการเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น แต่เนื่องจาก บอย. ขาดศักยภาพที่เพียงพอในการปล่อยสินเชื่อให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และมีข้อจำกัดด้านกฎหมาย กระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรมจึงเห็นควรปรับปรุงขอบเขตการดำเนินงาน และประสิทธิภาพของ บอย. อย่างเป็นระบบ โดยสรุปดังนี้

(1) เพิ่มทุนให้ บอย. จำนวน 2,500 ล้านบาท ในปี 2542 และจำนวน 5,000 ล้านบาท ในปี 2546 ทั้งนี้ เพื่อให้ บอย. เพิ่มสัดส่วนการปล่อยสินเชื่อได้เป็นร้อยละ 2 ของสินเชื่อสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมทั้งระบบภายในปี 2551 ทั้งนี้ จะมีการทบทวนผลการดำเนินงานของ บอย. ก่อนการเพิ่มทุนรอบสอง และหากมีการขยายแผนการดำเนินงานสำหรับภายหลังปี 2551 ก็จะมีการพิจารณาความต้องการเพิ่มทุนของ บอย. ต่อไป

(2) ขยายกลุ่มเป้าหมายและการให้บริการของ บอย. โดยให้ครอบคลุมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทรัพย์สินถาวรรวมมูลค่าที่ดินจากไม่เกิน 50 ล้านบาท เป็นไม่เกิน 100 ล้านบาท และขยายวงเงินปล่อยกู้จากรายละไม่เกิน 25 ล้านบาท เป็นรายละไม่เกิน 50 ล้านบาท

(3) ปรับปรุงกระบวนการปล่อยสินเชื่อและติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อให้ได้สินเชื่อที่มีคุณภาพดีและไม่กลายเป็นหนี้เสียในระยะต่อไป และพัฒนารูปแบบการปล่อยสินเชื่อจากการให้กู้โดยตรงเพียงอย่างเดียว เป็นให้กู้ผ่านตัวแทน (Agency loan) ด้วย

(4) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของ บอย. และผู้บริหาร รวมทั้งบุคลากรให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการมากยิ่งขึ้น

(5) สร้างเครือข่ายในการให้บริการให้ครอบคลุมพื้นที่ต่างๆทั่วประเทศ โดยในขั้นต้นจะเปิดสาขาให้ครบ 6 แห่ง ภายในปี 2542 และจะเพิ่มให้ครบ 11 แห่ง ในระยะต่อไป

(6) จัดให้มีบริการให้คำปรึกษาแก่ลูกค้าซึ่งจะช่วยให้ลูกค้าสามารถปรับปรุงการดำเนินการและจัดการด้านการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดตั้งหน่วยงานด้านการบริการให้คำปรึกษาในระยะแรก และพัฒนาหน่วยงานดังกล่าวเป็นศูนย์แนะนำการลงทุนและการประกอบการ

(7) พิจารณาจัดตั้งหน่วยร่วมลงทุนกับลูกค้าเป้าหมายเพื่อเป็นเครื่องมือเสริมในการเข้าไปช่วยเหลือแก่ลูกค้า

การปรับปรุง บอย. ดังกล่าวข้างต้นคาดว่าจะช่วยให้ บอย. เป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน และบริการให้คำปรึกษาด้านการพัฒนาธุรกิจและระบบการบริหารจัดการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพให้มีความแข็งแกร่งและสามารถขยายกิจการ และไม่ก่อให้เกิดปัญหาหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้เช่นในปัจจุบัน(สิ่งที่ส่งมาด้วย 5)

เพื่อให้สามารถดำเนินมาตรการตามที่เสนอข้างต้น กระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรม จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในหลักการของมาตรการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และให้ความเห็นชอบการดำเนินงานในแต่ละมาตรการ ดังนี้

(1) แนวทางการจัดตั้งกองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามที่เสนอข้างต้น และให้กระทรวงการคลังจัดสรรเงินกู้เพื่อปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจในวงเงิน 1,000 ล้านบาท เพื่อลงทุนในกองทุนรวมดังกล่าว

(2) แนวทางการจัดตั้งกองทุนเงินร่วมทุนในวิสาหกิจขนาดกลาง (Thailand Recovery Fund) ตามที่เสนอข้างต้น โดยจะมีการเสนอรายละเอียดและวงเงินที่จะเข้าร่วมทุนเพื่อขออนุมัติคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งต่อไป

(3) เห็นชอบแนวทางการปรับปรุงระบบและเพิ่มศักยภาพการค้ำประกันสินเชื่อสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3

(4) ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่.. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4

(5) ให้กระทรวงการคลังจัดสรรเงินกู้เพื่อปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจในวงเงิน 4,000 ล้านบาท เพื่อเพิ่มทุนงวดแรกให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม

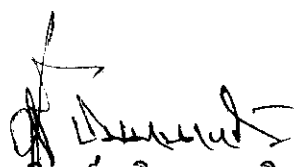
(6) เห็นชอบแนวทางการปรับโครงสร้างและเพิ่มศักยภาพของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 5

(7) ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่.. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 6

(8) ร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดวงเงินการให้กู้ยืมของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมหรือร่วมกับสถาบันการเงินอื่น ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 7

(9) ให้กระทรวงการคลังจัดสรรเงินกู้เพื่อปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจในวงเงิน 2,500 ล้านบาท เพื่อเพิ่มทุนงวดแรกให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาตินันท์ นิมมานเหมินท์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กองนโยบายการเงินและสถาบันการเงิน
โทร. 2739020 ต่อ 3231
โทรสาร 6183367

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1

เอกสารเรื่อง กองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1. เหตุผลและความจำเป็นในการจัดตั้งกองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุน ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ในช่วงที่ผ่านมารัฐบาลได้สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยเฉพาะในด้านการเงิน การผลิต การพัฒนาบุคลากร และการให้คำปรึกษาในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้วิสาหกิจเหล่านี้แข็งแกร่งเป็นกำลังสำคัญของภาคการผลิตของประเทศต่อไป

การสนับสนุนทางการเงิน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วนหลัก คือ การสนับสนุนทางการเงินผ่านการอำนวยการเงินของสถาบันการเงิน (Debt Financing) และการสนับสนุนทางการเงินผ่านการร่วมลงทุน (Equity Financing) ทั้งนี้ รัฐบาลได้ดำเนินการมาตรการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการอำนวยการเงินเชื่อให้แก่ SMEs มาอย่างต่อเนื่อง อาทิ การออกมาตรการเร่งด่วนทางการเงินเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจและธนาคารแห่งประเทศไทย ในวงเงิน 35,500 ล้านบาท และการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ประเมินสินเชื่อได้เร็วขึ้น และมีส่วนครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการมากขึ้น ซึ่งมีส่วนช่วยบรรเทาปัญหาสภาพคล่องของผู้ประกอบการได้ในระดับหนึ่ง

ส่วนการสนับสนุนทางการเงินผ่านการร่วมลงทุนนั้นช่วยให้ SMEs มีแหล่งเงินทุนระยะยาว และยังช่วยปรับปรุงสัดส่วนของอัตราหนี้สินต่อทุน (Debt to Equity Ratio) ให้ต่ำลง ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการมีโอกาสขอรับสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้สูงขึ้น และมีต้นทุนทางการเงินต่ำลง นอกจากนี้ การสนับสนุนผ่านการร่วมลงทุนยังมีส่วนช่วยในการพัฒนาตลาดทุนของระบบการเงินไทยต่อไปในอนาคตอีกด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรมจึงเห็นควรให้จัดตั้งกองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหลักการดำเนินงานในเชิงพาณิชย์ โดยกองทุนจะเข้าร่วมลงทุนใน SMEs ที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์สูงและติดตามผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมลงทุนไปพร้อม ๆ กับการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs ด้วย และเมื่อถึงระยะเวลาเหมาะสมก็จะขายหุ้นส่วนที่ร่วมลงทุน โดยอาจขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์

หรือขายหุ้นคืนแก่เจ้าของกิจการเดิมตามข้อตกลงที่วางไว้ หรือขายให้แก่นักลงทุนอื่นที่สนใจ แล้วนำเงินส่วนที่ได้คืนไปร่วมลงทุนในกิจการอื่น ๆ ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

- 2.1 เพื่อสนับสนุนด้านการเงินแก่ SMEs และลดความเสียหายของ SMEs ในการเข้าถึงแหล่งเงินร่วมลงทุน ซึ่งเมื่อ SMEs มีเงินกองทุนเพียงพอแล้วก็จะช่วยให้มีโอกาสได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินเพิ่มขึ้นและช่วยลดต้นทุนทางการเงินให้แก่ SMEs ด้วย
- 2.2 เพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการที่ดีหรือธรรมรัฐภายในองค์กร (Good Corporate Governance) โดยจะช่วยพัฒนาระบบการบริหารจัดการและให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ อาทิ ระบบบัญชีและการเงิน ระบบการบริหารงาน เป็นต้น
- 2.3 เพื่อสร้างรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจไทย โดยสนับสนุน SMEs ในภาคเศรษฐกิจที่มีศักยภาพสูงในเชิงพาณิชย์ ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจไทยให้ก้าวหน้าต่อไปในอนาคต
- 2.4 เพื่อพัฒนาตลาดทุน (Capital Market) ให้กับระบบการเงินไทย

3. รูปแบบและแนวทางการจัดตั้งกองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กองทุนฯ จะได้รับการจัดสรรเงินจากรัฐบาล โดยในเบื้องต้นกระทรวงการคลังจะจัดสรรจากเงินกู้เพื่อปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ (Structural Adjustment Loan) ในวงเงิน 1,000 ล้านบาท และในโอกาสต่อไปจะเปิดโอกาสให้องค์กรอื่น หรือนักลงทุนประเภทสถาบันทั้งภายในและภายนอกประเทศที่สนใจเข้าร่วมลงทุนด้วย

4. ลักษณะกองทุน

- 4.1 กองทุนปิด (Closed-end Fund) อายุ 10 ปี
- 4.2 ขนาดกองทุน 1,000 ล้านบาท

การจัดตั้งกองทุนรวมชนิดกองทุนปิดประเภทไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนก่อนการสิ้นสุดอายุของกองทุน มีจุดประสงค์เพื่อสร้างหลักประกันในการลงทุนระยะยาวใน SMEs และมีต้องกังวลว่าจะมีการไถ่ถอนเงินทุนเร็วกว่ากำหนดในกรณีที่ผู้ร่วมลงทุนอื่นเข้าร่วมด้วย

5. กระบวนการจัดตั้งกองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

- 5.1 จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อคัดเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (บลจ.) ที่จะทำหน้าที่บริหารกองทุนฯ และคัดเลือกโครงการที่มีศักยภาพสูงในเชิงพาณิชย์ที่ควรเข้าร่วมลงทุน
- 5.2 จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณานโยบายการลงทุน ซึ่งมีหน้าที่ในการกำหนดขอบเขตและนโยบายในการลงทุนของกองทุนฯ
- 5.3 บลจ.ที่ได้รับการคัดเลือกดำเนินงานประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.) เพื่อจัดตั้ง “กองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม”
- 5.4 บลจ. ที่ได้รับการคัดเลือกแต่งตั้งผู้จัดการกองทุน โดยเลือกจากผู้มีประสบการณ์ในด้านการบริหารกองทุนรวม และมีความรู้เกี่ยวกับ SMEs เพื่อทำหน้าที่ดูแลจัดการกองทุน

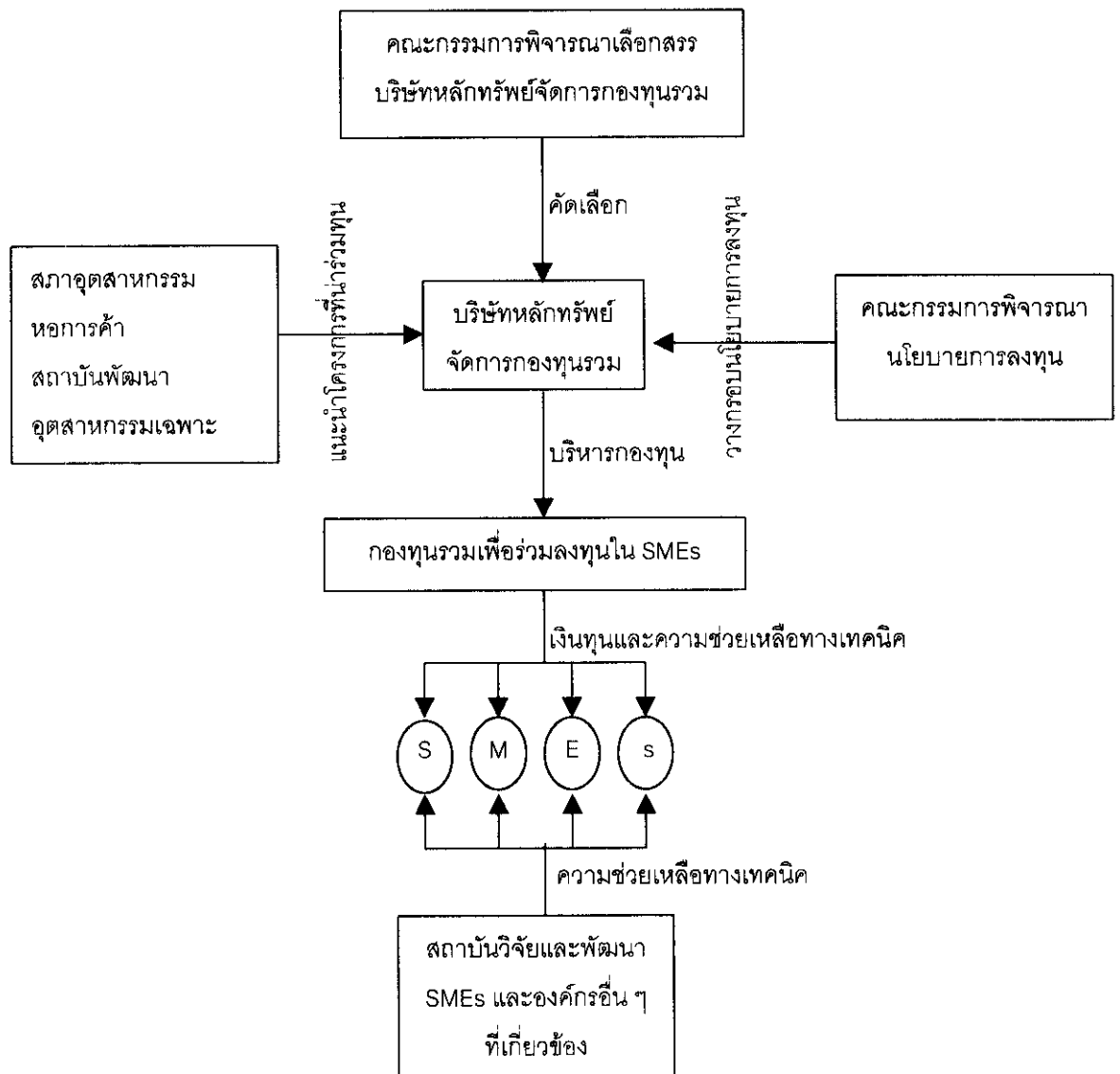
อนึ่ง กระบวนการจัดตั้งกองทุนฯ คาดว่าจะสามารถทำให้แล้วเสร็จได้ในระยะเวลาประมาณ 2 เดือน

6. คณะกรรมการพิจารณานโยบายการลงทุน

กระทรวงการคลังร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรมจะแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณานโยบายการลงทุน เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายการลงทุนของกองทุนฯ โดยมีองค์ประกอบดังนี้

- 6.1 ประธานคณะกรรมการ 1 ท่าน ซึ่งมีความรู้ความชำนาญในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนใน SMEs
- 6.2 ผู้เชี่ยวชาญอิสระจำนวน 3 - 4 ท่าน ซึ่งควรจะต้องมีความเชี่ยวชาญทางด้านการเงิน การตลาด และเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญอิสระจะต้องไม่มีผลประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งจะก่อให้เกิดการบิดเบือนต่อนโยบายการลงทุนของกองทุนฯ
- 6.3 ผู้แทนจากภาครัฐจำนวนหนึ่ง เช่น จากกระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น

การจัดการกองทุน

7. กรอบนโยบายการลงทุน

เนื่องจากระบบการบริหารองค์กร ระบบบัญชี ตลอดจนความโปร่งใสในการดำเนินงานของ SMEs ตรวจสอบได้ยาก และกองทุนฯ ต้องคำนึงถึงทางออก (exit) จากการร่วมลงทุนในเวลาที่เหมาะสมด้วย ดังนั้นกองทุนฯ จะให้ความสำคัญแก่ SMEs ที่มีศักยภาพในการเข้าจดทะเบียนในตลาด

หลักทรัพย์ใหม่สำหรับ SMEs (Market for Alternative Investment) โดยมีกรอบนโยบายหลักในการลงทุน ดังนี้

- 7.1 ลงทุนเฉพาะโครงการที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์โดยเฉพาะในภาคการผลิตซึ่งมีแนวโน้มการเจริญเติบโตสูง
- 7.2 ลงทุนในวิสาหกิจที่ยังไม่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แต่มีแนวโน้มที่จะสามารถกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ได้ภายใน 3-5 ปี
- 7.3 ลงทุนวงเงินที่กำหนดให้ครบภายในเวลา 2 ปี

8. การร่วมลงทุนของกองทุนฯ

การเข้าร่วมลงทุนของกองทุนฯ ประกอบด้วยกระบวนการหลัก ดังนี้

- 8.1 บลจ.ที่ได้รับเลือกจะค้นหาโครงการที่น่าร่วมลงทุน โดยขอคำแนะนำจากหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทย และคัดเลือกโครงการที่น่าลงทุนภายใต้ต้นนโยบายการลงทุนของคณะกรรมการพิจารณานโยบายการลงทุน
- 8.2 บลจ.จะติดตามประเมินผลและให้คำปรึกษาต่อโครงการที่เข้าร่วมลงทุนเพื่อช่วยให้โครงการเหล่านี้ประสบความสำเร็จสูงสุด และช่วยพัฒนามาตรฐานการดำเนินงานของ SMEs ให้สูงขึ้น
- 8.3 บลจ.จะวิเคราะห์ระยะเวลาที่เหมาะสมในการถอนตัวจากการร่วมทุน ซึ่งทางออกหลักทางหนึ่งคือการนำหลักทรัพย์ของโครงการเข้าจดทะเบียนและขายในตลาดหลักทรัพย์ SMEs หรือ Market for Alternative Investment (MAI) นอกจากนี้ อาจขายหลักทรัพย์คืนแก่เจ้าของโครงการหรือนักลงทุนอื่นๆ ที่สนใจ

9. อัตราผลตอบแทน

อัตราผลตอบแทนจะแบ่งตามสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ร่วมลงทุนตามที่เกิดขึ้นจริง

เอกสารเรื่อง กองทุนเงินร่วมทุนในวิสาหกิจขนาดกลาง (Thailand Recovery Fund)

วัตถุประสงค์ของกองทุน	จัดตั้งขึ้นเพื่อลงทุนในกิจการขนาดกลางที่มีศักยภาพในการแข่งขันสูง และให้คำปรึกษาแก่กิจการที่ต้องการคำปรึกษา
ประเภทและอายุของกองทุน	เป็นกองทุนปิด อายุกองทุน 10 ปี สามารถขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน 2 ปี
ขนาดของกองทุน	วงเงิน 100 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งได้มอบหมายให้ธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank – ADB) เป็นผู้จัดตั้งกองทุนและระดมทุนจากต่างประเทศ ทั้งนี้ กองทุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจโอเพ่นเทเลแห่งญี่ปุ่น (Overseas Economic Cooperation Fund – OECF) ได้แสดงความสนใจอย่างยิ่งที่จะเข้าร่วมลงทุน
การบริหารจัดการ	โดยบริษัทจัดการกองทุนภาคเอกชนในเชิงพาณิชย์ อย่างเป็นอิสระ
นโยบายการลงทุน	การดำเนินการของกองทุนฯ จะสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล การลงทุนที่เป็นสากลและมีความโปร่งใส กิจการที่เป็นเป้าหมายในการลงทุนอย่างน้อยที่สุดจะต้อง 1) เปิดเผยข้อมูลทั้งหมดให้กองทุนฯ ทราบ 2) การจัดทำบัญชีและตรวจสอบบัญชีจะต้องได้มาตรฐาน 3) เข้าร่วมกระบวนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (บางกรณี)

สิ่งที่ส่งมาด้วย 3

เอกสารเรื่องการปรับปรุงระบบและเพิ่มศักยภาพการค้าประกันสินเชื่อสำหรับวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม

1. ความสำคัญของระบบการค้าประกันสินเชื่อ

ปัญหาสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน คือ มีหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่เพียงพอ ทำให้ไม่ได้รับความเชื่อถือจากสถาบันการเงินที่จะให้สินเชื่อ ดังนั้นการพัฒนาระบบการค้าประกันสินเชื่อที่ดีจึงมีความสำคัญต่อการส่งเสริมให้ SMEs ที่มีศักยภาพสามารถจัดหาสินเชื่อได้เพียงพอและมีต้นทุนที่เหมาะสม

2. ระบบการค้าประกันสินเชื่อในปัจจุบัน

ปัจจุบันการค้าประกันสินเชื่อ เป็นหน้าที่ของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) โดยมีวัตถุประสงค์ โครงสร้างผู้ถือหุ้น สภาพปัญหาและการดำเนินการในปัจจุบันดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์

บสย.จัดตั้งเป็นนิติบุคคลตามพรบ.บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ.2534 เพื่อ

- 2.1.1 ช่วยเหลืออุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินสูงขึ้น
- 2.1.2 สร้างความมั่นใจแก่สถาบันการเงินในการอำนวยสินเชื่อให้อุตสาหกรรมขนาดย่อม และเร่งกระจายสินเชื่อไปสู่อุตสาหกรรมขนาดย่อมในภูมิภาคต่าง ๆ
- 2.1.3 ให้การพัฒน่อุตสาหกรรมขนาดย่อมบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- 2.1.4 ให้คำแนะนำและช่วยให้อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้รับบริการเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และเทคนิคที่เกี่ยวข้อง

2.2 โครงสร้างผู้ถือหุ้น

ตารางแสดงโครงสร้างผู้ถือหุ้นของ บสย. ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2542

หน่วยงาน	จำนวนหุ้น	มูลค่าหุ้น (บาท)	สัดส่วนการถือหุ้น (%)
1. หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงิน ที่ทางการเข้าแทรกแซง			
1.1 กระทรวงการคลัง	1,000,000	100,000,000	25.00
1.2 ธนาคารออมสิน	632,500	63,250,000	15.81
1.3 ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)*	415,200	41,520,000	10.38
1.4 ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด (มหาชน)	95,300	9,530,000	2.28
1.5 ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)	71,500	7,150,000	1.79
1.6 บมจ. ธนาคารศรีนคร	71,500	7,150,000	1.79
1.7 ธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน)	23,800	2,380,000	0.60
1.8 ธนาคารรัตนสิน จำกัด (มหาชน)	9,500	950,000	0.24
1.9 ธนาคารนครธน จำกัด (มหาชน)	11,950	1,195,000	0.30
รวม	2,331,250	233,125,000	58.29
2. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ			
2.1 บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	476,600	47,660,000	11.91
2.2 บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม	117,500	11,750,000	2.94
รวม	594,500	59,410,000	14.85
3. สถาบันการเงินเอกชน			
3.1 ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	476,600	47,660,000	11.91
3.2 บมจ. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด	240,650	24,065,000	6.01
3.3 ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	119,100	11,910,000	2.98
3.4 ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	95,300	9,530,000	2.38
3.5 ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	71,500	7,150,000	1.79
3.6 ธนาคารเอเซีย จำกัด (มหาชน)	47,700	4,770,000	1.19
3.7 ธนาคารไทยทุน จำกัด (มหาชน)	23,800	2,380,000	0.60
รวม	1,074,650	107,465,000	26.86
ยอดรวม	4,000,000	400,000,000	100.00

หมายเหตุ *รวมหุ้นของธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้รวมกิจการกับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ด้วย

ในระยะเริ่มต้น บสย.จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินงานในลักษณะองค์กรเอกชนโดยที่รัฐบาลได้เชิญสถาบันการเงินเอกชนต่างๆเข้าร่วมถือหุ้นของ บสย. ในสัดส่วนร้อยละ 56.25 อย่างไรก็ตามวิกฤตเศรษฐกิจได้ส่งผลให้ทางการต้องแทรกแซงในสถาบันการเงินเอกชนหลายแห่ง ทำให้สถานภาพของ บสย. เปลี่ยนไปสู่โครงสร้างผู้ถือหุ้นในลักษณะของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ โดยมีภาครัฐเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ประมาณร้อยละ 58 ในขณะที่สถาบันการเงินอื่นๆ มีสัดส่วนการถือครองเพียงร้อยละ 42 เท่านั้น

2.3 หลักเกณฑ์ในการค้ำประกันในปัจจุบัน

- 2.3.1 บสย.จะค้ำประกันเฉพาะสินเชื่อส่วนที่ขาดหลักประกัน
- 2.3.2 วงเงินค้ำประกันสูงสุดรวมรายละไม่เกิน 10 ล้านบาท อายุการค้ำประกัน 1 ปี และสามารถต่อสัญญาการค้ำประกันได้
- 2.3.3 อัตราค่าธรรมเนียมค้ำประกันร้อยละ 2.00 – 2.75 เก็บล่วงหน้าเป็นรายปี ตามวงเงินค้ำประกัน ดังนี้
 - 2.3.3.1 วงเงินค้ำประกันไม่เกิน 1 ล้านบาท ค่าธรรมเนียมร้อยละ 2 ต่อปี
 - 2.3.3.2 วงเงินค้ำประกัน 1 – 5 ล้านบาท ค่าธรรมเนียมร้อยละ 2.5 ต่อปี
 - 2.3.3.3 วงเงินค้ำประกัน 5 – 10 ล้านบาท ค่าธรรมเนียมร้อยละ 2.75 ต่อปี
- 2.3.4 การจ่ายค่าประกันชดเชย บสย.จะพิจารณาจ่ายค่าประกันชดเชยต่อเมื่อผู้ให้กู้ได้ฟ้องร้องผู้กู้จนคดีถึงที่สุด และได้มีการบังคับคดียึดอายัดทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันครบถ้วนแล้ว ผู้ให้กู้จึงสามารถยื่นคำขอให้จ่ายค่าประกันชดเชยต่อ บสย.

2.4 ฐานะการดำเนินงาน

(หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	2541	ณ 31 พฤษภาคม 2542
สินทรัพย์รวม	583.12	582.99
หนี้สินรวม	176.08	215.36
ส่วนของผู้ถือหุ้น(เงินกองทุน)	407.03	367.63
ทุนจดทะเบียน	400.00	400.00
รายได้รวม	101.21	24.27
ค่าใช้จ่ายรวม	182.35	66.97
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	(81.13)	(42.70)
ยอดค้าประกันคงค้าง	1,524.68	1,428.59
NPL	65.20%*	66.40%**

* ข้อมูล ณ 31 มี.ค. 41

** ข้อมูล ณ 30 เม.ย. 42

	2531 - 2534	2535 - 2538	2539 - 2541
อัตราหนี้สูญ (Default Rate)*	2.0%	1.9%	6.4%
Graduation Rate**	-	12.8%	10.9%

* ยอดเงินที่มีการจ่ายเงินชดเชยเมื่อเทียบกับยอดค้าประกันคงค้าง

** ยอดเงินค้าประกันสินเชื่อที่ผู้ประกอบการเคยใช้บริการค้าประกันสินเชื่อและไม่จำเป็นต้องใช้แล้วเทียบกับยอดค้าประกันคงค้าง

2.5 สภาพปัญหาในปัจจุบัน

บสย. ควรมีส่วนสำคัญในการสร้างแรงจูงใจให้สถาบันการเงินอื่นๆ อำนวยสินเชื่อแก่ SMEs โดยที่ บสย. จะทำหน้าที่ร่วมรับผิดชอบต่อความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นผ่านการค้าประกันสินเชื่อส่วนที่ไม่มีหลักประกัน แต่ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า บสย. ให้บริการได้น้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 30 มิถุนายน 2542 บสย. ค้าประกันสินเชื่อใหม่ได้เพียง 17.27 ล้านบาทเท่านั้น ทั้งนี้ เนื่องจากสาเหตุที่สำคัญหลายประการ คือ

2.5.1 การจ่ายเงินชดเชยให้แก่สถาบันการเงินผู้เอาประกันจะทำให้ต่อเมื่อศาลพิพากษาถึงที่สุดและมีการบังคับคดียึดอายัดทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันครบถ้วนแล้ว ส่งผลให้สถาบันการเงินไม่สนใจใช้บริการ เพราะต้องรอนานกว่าจะได้รับเงินชดเชย

- 2.5.2 บสย.ให้การค้ำประกันได้เฉพาะสถาบันการเงินที่เป็นผู้ถือหุ้นใน บสย. ซึ่งจะไม่รวมสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ บริษัทเงินทุนและธนาคารเฉพาะกิจของรัฐหลายแห่ง
- 2.5.3 ค่าธรรมเนียมการค้ำประกันค่อนข้างสูง คือ ร้อยละ 2.00-2.75 ทำให้ต้นทุนของลูกค้าสูงขึ้น ไม่เป็นที่นิยมของลูกค้า โดยเฉพาะในช่วงที่ดอกเบี้ยอยู่ในอัตราสูง
- 2.5.4 วงเงินที่จะค้ำประกันได้ต่ำ และจะค้ำประกันได้เฉพาะวิสาหกิจขนาดเล็กเท่านั้น
- 2.5.5 สถาบันการเงินบางแห่งส่งลูกค้าที่มีคุณภาพต่ำมาให้ และบสย.ไม่มีความสามารถในการวิเคราะห์สินเชื่อโดยละเอียดได้ด้วยตนเอง จึงมีสินเชื่อด้วยคุณภาพสูง
- 2.5.6 สถาบันการเงินโดยทั่วไปชะลอการให้สินเชื่อในภาวะวิกฤตทำให้มีผู้ใช้บริการ บสย. น้อย
- 2.5.7 มีสัดส่วนหนี้ที่ค้ำประกันและไม่ก่อให้เกิดรายได้สูง ทำให้ผู้ถือหุ้นที่เป็นสถาบันการเงินเอกชน อาจไม่ต้องการให้ บสย. ขยายธุรกิจ เพราะจะมีความเสี่ยงที่จะขาดทุนมากขึ้น

ดังนั้น กระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรมจึงเห็นควรให้มีการปรับปรุงรูปแบบการค้ำประกันสินเชื่อและโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพและเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการดำเนินงานของ บสย. อย่างเป็นระบบ

3. หลักการ เหตุผล และแนวทางในการปรับปรุง บสย.

หลักการและเหตุผล

(1) การปรับระบบและเพิ่มศักยภาพในการประกันสินเชื่อสำหรับ SMEs จะช่วยให้ SMEs ที่มีโครงการดี มีศักยภาพสูง แต่ขาดแคลนหลักทรัพย์ค้ำประกันมีโอกาสได้รับสินเชื่อเพียงพอต่อการลงทุนและพัฒนากิจการของตน

(2) การปรับปรุงระบบการค้ำประกันสินเชื่อให้มีประสิทธิภาพ ควรช่วยลดต้นทุนทางการเงินของ SMEs ลง ซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม และในขณะเดียวกันการปรับปรุงระบบการค้ำประกันสินเชื่อของ บสย. จะต้องดำเนินควบคู่ไปกับการปรับปรุงโครงสร้างภายในองค์กร เพื่อเป็นหลักประกันว่า บสย. จะสามารถประกอบธุรกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยไม่ต้องพึ่งพาการสนับสนุนจากรัฐบาลมากเกินไปนัก

(3) ระบบที่ปรับปรุงใหม่จะต้องไม่เป็นช่องทางให้สถาบันการเงินเอาเปรียบ บสย. โดยส่งแต่โครงการคุณภาพต่ำมาขอรับการค้ำประกัน ซึ่งจะเป็นผลเสียต่อการพัฒนาระบบสินเชื่อสำหรับ SMEs ทั้งระบบในระยะยาว

แนวทางการปรับปรุง บสย.

การปรับปรุง บสย.ประกอบด้วยแนวทางดังนี้

- (1) กำหนดแนวทางการเพิ่มทุนที่ชัดเจนเป็นจำนวน 4,000 ล้านบาทในปี 2542 และอีก 4,000 ล้านบาทในปี 2546 เพื่อให้ บสย. สามารถค้าประกันได้เพิ่มขึ้นตามแผนการค้าประกัน โดยมีเป้าหมายให้เพิ่มเป็นร้อยละ 2 ของสินเชื่อรวมของ SMEs ทั้งระบบ ในปี 2551 หลังจากนั้นจะมีการทบทวนอีกครั้งถึงความเหมาะสมในการขยายงานของ บสย. ในระยะต่อไป
- (2) ขยายขอบเขตการให้บริการให้ครอบคลุมถึงวิสาหกิจขนาดกลางที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรรวมที่ดินไม่เกิน 100 ล้านบาท จากเดิมที่ บสย. ให้บริการค้าประกันสินเชื่อแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรรวมที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาท ทั้งนี้ ได้นำเสนอร่างกฎกระทรวงต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อขยายขอบเขตในการประกอบธุรกรรมของ บสย. เพื่อให้ครอบคลุมกิจการขนาดกลางที่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรรวมที่ดิน ไม่เกิน 100 ล้านบาทด้วย
- (3) ขยายวงเงินค้าประกันให้สูงขึ้นจาก 10 ล้านบาท เป็น 20 ล้านบาท
- (4) ขยายกรอบการค้าประกัน โดยให้บริการแก่สถาบันการเงินอื่นนอกเหนือจากสถาบันการเงินที่เป็นผู้ถือหุ้นของ บสย. ได้ด้วย
- (5) กำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการจัดการสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)
- (6) ปรับปรุงระบบการค้าประกันให้มีประสิทธิภาพ และมีต้นทุนของทั้งตัว บสย. เองและของผู้ใช้บริการต่ำลง โดยการพัฒนาทั้งระบบข้อมูลภายใน การวิเคราะห์ และการประเมินความเสี่ยง
- (7) ลดค่าธรรมเนียมการค้าประกัน
- (8) มีแผนการขยายเครือข่ายที่ชัดเจน
- (9) ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีคุณภาพ และมีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น
- (10) ปรับปรุงเกณฑ์การชดเชยความเสียหาย เพื่อให้สถาบันการเงินได้รับการชดเชยรวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้บริการของ บสย.
- (11) สร้างกลไกในการดูแลและป้องกันสถาบันการเงินที่ไม่ระมัดระวัง หรือเจตนาส่งลูกค้าคุณภาพต่ำมาให้ค้าประกัน เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายในอัตราสูงในภายหลัง

4. แผนการค้ำประกัน

ตารางแสดงแผนการค้ำประกันและงบกระแสเงินสด

(หน่วย : ล้านบาท)

	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551
ประมาณการวงเงินค้ำประกันใหม่	500	4,000	8,000	10,500	12,500	14,500	16,000	18,000	19,500	21,000
ประมาณการวงเงินประกันคงค้าง	2,025	6,015	13,141	21,539	30,592	40,504	50,428	60,864	71,539	82,165
ประมาณการวงเงินค้ำประกันคงค้าง : ปริมาณสินเชื่อ SMEs ทั้งระบบ (%)	0.10	0.29	0.59	0.90	1.17	1.42	1.62	1.79	1.93	2.04
จำนวนเงินที่รัฐบาลต้องเพิ่มทุน	4,000	-	-	-	4,000	-	-	-	-	-

ทั้งนี้ บสย. จะขยายการค้ำประกันเพิ่มจากวงเงินค้ำประกันในอดีตที่มีมูลค่าต่ำมาก โดยตั้งเป้าการค้ำประกันใหม่ในวงเงิน 500 ล้านบาท สำหรับปี 2542 และเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยคาดว่าวงเงินค้ำประกันคงค้างจะอยู่ ณ ระดับ 82,000 ล้านบาทในปี 2551 หรือคิดเป็นร้อยละ 2 ของสินเชื่อที่ทั้งระบบสถาบันการเงินให้แก่ SMEs

5. แผนการเพิ่มทุน

ปัจจุบัน บสย. มีส่วนของผู้ถือหุ้นประมาณ 360 ล้านบาท ยอดค้ำประกันคงค้างประมาณ 1,430 ล้านบาท และมี NPL ประมาณ 878 ล้านบาท ซึ่ง ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2542 บสย. ได้กักเงินสำรองไว้แล้วเป็นจำนวนประมาณ 207 ล้านบาท ตามเกณฑ์ของ บสย. ทั้งนี้ บสย. ได้ประเมินเบื้องต้นว่าจะต้องกันสำรองเพิ่มเพื่อรองรับการจ่ายชดเชยความเสียหายที่กำลังจะเกิดขึ้นอีกประมาณ 369 ล้านบาท ดังนั้นเพื่อให้ บสย. สามารถขยายบริการการค้ำประกันสินเชื่อให้แก่ SMEs ในรูปแบบใหม่ได้อย่างทั่วถึง จึงเห็นควรให้มีการเพิ่มทุนให้ บสย. ดังนี้

1. 4,000 ล้านบาท ในปี 2542
2. 4,000 ล้านบาท ในปี 2546

การเพิ่มทุนข้างต้นคาดว่าจะเพียงพอต่อการดำเนินงานของ บสย. ให้มีกำไรเลี้ยงตัวเองได้และสามารถค้ำประกันสินเชื่อได้ร้อยละ 2 ของสินเชื่อ SMEs ทั้งระบบในปี 2551 หรือคิดเป็นวงเงินประมาณ 82,000 ล้านบาท

ทั้งนี้ จะมีการประเมินผลการดำเนินงานของ บสย. ทุกปี เพื่อปรับเป้าหมายการค้ำประกันและแผนการเพิ่มทุนในระยะต่อไปให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย

6. หลักเกณฑ์การค้ำประกันสินเชื่อรูปแบบใหม่

หลักเกณฑ์การค้ำประกันของ บสย. ที่ปรับปรุงใหม่มีจุดประสงค์ที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของ บสย. และลดต้นทุนให้แก่ผู้ให้บริการและสถาบันการเงิน โดยมีหลักการสำคัญ ดังนี้

- 6.1 บสย. จะค้ำประกันเฉพาะสินเชื่อส่วนที่ไม่มีหลักประกันเหมือนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
- 6.2 ค้ำประกันโดยไม่จำกัดประเภทของสินเชื่อเหมือนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
- 6.3 มูลค่าการค้ำประกันขั้นสูงจะเพิ่มขึ้นเป็น 20 ล้านบาท จากเดิม 10 ล้านบาท
- 6.4 ขยายกรอบการค้ำประกันเพื่อให้ บสย. สามารถค้ำประกันแก่สถาบันการเงินทั่วไปได้ไม่จำกัดเฉพาะสถาบันการเงินที่เป็นผู้ถือหุ้นใน บสย.
- 6.5 บสย. จะพัฒนาระบบข้อมูลภายในให้มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยในการประเมินความเสี่ยงของลูกค้า และจะพัฒนาระบบประเมินความเสี่ยงที่รวดเร็ว (Check Points and Scoring System) มาใช้กับโครงการขนาดเล็กที่มียอดวงเงินการค้ำประกันไม่เกิน 2 ล้านบาท ในส่วนของสินเชื่อที่มีมูลค่าสูงกว่านั้น บสย. จะทำการวิเคราะห์ด้วยตนเองโดยจะอาศัยทั้งข้อมูลที่ได้รับจากสถาบันการเงินและการออกไปหาข้อมูลโดยตรงจากลูกค้าเองด้วย
- 6.6 ในเบื้องต้นค่าธรรมเนียมการค้ำประกันจะกำหนดไว้ร้อยละ 1.75 ของวงเงินการค้ำประกัน ลดลงจากร้อยละ 2.00 – 2.75 ในปัจจุบัน โดยจะศึกษาความเหมาะสมของการนำระบบค่าธรรมเนียมแปรผัน (variable premium) มาใช้ในอนาคต ซึ่งจะพิจารณาจากความเสี่ยงของโครงการ และคุณภาพการพิจารณาสินเชื่อของสถาบันการเงินที่ส่งลูกค้ามาให้
- 6.7 ปรับเกณฑ์การชดเชยความเสียหายจากที่จ่ายเมื่อคดีถึงที่สุด และมีการบังคับคดียึดอายัดทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันครบถ้วนแล้ว เป็นจ่ายเมื่อมีการฟ้องร้องดำเนินคดีระหว่างสถาบันการเงินกับผู้กู้

7. การขยายเครือข่าย

บสย. จะใช้เครือข่ายของสถาบันการเงินอื่นในการให้บริการค้ำประกันสินเชื่อ เนื่องจากลูกค้าทั้งหมดจะเป็นลูกค้าที่ได้รับการพิจารณาและวิเคราะห์เบื้องต้นจากสถาบันการเงินอื่น ดังนั้น บสย. จะขยายเครือข่ายสาขาเท่าที่จำเป็น โดยมีเป้าหมายตั้งศูนย์ภาค 4 แห่ง เพื่อทำหน้าที่พิจารณาอนุมัติการค้ำประกันสินเชื่อที่มีมูลค่าไม่สูงมากนัก ส่วนสินเชื่อที่ต้องการค้ำประกันเกินวงเงินที่กำหนดจะส่งให้หน่วยวิเคราะห์ส่วนกลางเพื่อวิเคราะห์และเสนอคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ

8. การปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กร

บสย. จะปรับปรุงฝ่ายจัดการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นโดยจะจัดหาบุคลากรที่มีประสบการณ์และความสามารถในการวิเคราะห์และบริหารสินเชื่อเชิงพาณิชย์และจะจัดตั้งคณะกรรมการอนุมัติการค้าประกันสินเชื่อสำหรับสินเชื่อที่มีมูลค่าเกินกว่า 2 ล้านบาท และจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบภายใน เพื่อควบคุมให้การประกอบธุรกรรมของ บสย. เป็นไปอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้จะเพิ่มจำนวนและปรับปรุงคุณภาพของบุคลากรของ บสย. ให้เพียงพอต่อแผนการค้าประกัน รวมทั้งจะพัฒนาระบบประเมินผลงานสำหรับทั้งผู้บริหารและพนักงานทั่วไปของ บสย. ด้วย

นอกจากนี้ บสย. จะจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อบริหารสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งมีอยู่ในระดับค่อนข้างสูง สืบเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจในช่วงเวลาที่ผ่านมา และจะจัดตั้งคณะกรรมการลงทุนเพื่อบริหารและลงทุนเงินกองทุนของ บสย. ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เนื่องจากผลตอบแทนจากการลงทุน จะเป็นรายรับส่วนสำคัญที่ บสย. จะนำมาใช้เพื่อรองรับค่าใช้จ่ายด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

9. การพัฒนาระบบการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและการสร้างแรงจูงใจต่อสถาบันการเงินที่ใช้บริการ บสย.

เนื่องจาก บสย. จะปรับปรุงเกณฑ์การชดเชยความเสียหายและปรับลดค่าธรรมเนียมการค้าประกันเพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่สถาบันการเงินและ SMEs ที่มีศักยภาพมาใช้บริการ บสย. จึงต้องมีมาตรการป้องปรามสถาบันการเงินที่มีเจตนาส่งลูกค้าคุณภาพต่ำมาให้ บสย. โดยอาจจะพิจารณาจำกัดวงเงินการค้าประกันแก่สถาบันดังกล่าวนั้น และ/หรือจัดอันดับความน่าเชื่อถือของคุณภาพในการวิเคราะห์โครงการของสถาบันการเงินต่างๆ หรือจัดทำบัญชีรายชื่อสถาบันการเงินที่ บสย. จะลดหรือระงับการบริการ

10. สรุป

ระบบการค้าประกันสินเชื่อจะเป็นมาตรการเสริมเพื่อช่วยให้ SMEs ที่มีโครงการที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์สูงแต่ขาดหลักประกัน สามารถขอรับสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้โดยผ่านการการค้าประกันสินเชื่อของ บสย. ทั้งนี้ระบบการค้าประกันสินเชื่อที่ปรับปรุงแล้วข้างต้นจะช่วยขจัดอุปสรรคของการการค้าประกันสินเชื่อในอดีต เพิ่มประสิทธิภาพของ บสย. และสร้างแรงจูงใจให้แก่ทั้ง SMEs และสถาบันการเงินในการใช้บริการด้วยการลดค่าธรรมเนียมการค้าประกัน เร่งรัดระยะเวลาการจ่ายเงินประกันชดเชย ตลอดจนเปิดโอกาสให้สถาบันการเงินที่มีใช้ผู้ถือหุ้น สามารถใช้บริการการค้าประกันสินเชื่อได้

24/45

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.)
ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม
พ.ศ. 2534

หลักการ

ปรับปรุงกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 เพื่อขยายจำนวนทรัพย์สินถาวรที่การระดมอุตสาหกรรมขนาดย่อมจะมีได้ให้สูงขึ้นกว่าเดิม

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันมีการขยายขนาดการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพิ่มขึ้น และเพื่อให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมสามารถขยายการให้ความช่วยเหลือการระดมอุตสาหกรรมขนาดย่อมได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยต่อไป สมควรกำหนดจำนวนขั้นสูงของทรัพย์สินถาวรที่การระดมอุตสาหกรรมขนาดย่อมได้รับความช่วยเหลือจากบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม จากไม่เกินห้าสิบล้านบาทเป็นไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท และโดยที่มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 บัญญัติให้การระดมอุตสาหกรรมขนาดย่อมต้องมีทรัพย์สินตามจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
ฉบับที่.. (พ.ศ.)
ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม
พ.ศ. 2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 และมาตรา 4 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534

ข้อ 2 ให้ทรัพย์สินถาวรของกิจการขนาดย่อมในการประกอบอุตสาหกรรม การทำหัตถกรรม หรือการประกอบกิจการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งบุคคลภาคเอกชนเป็นเจ้าของต้องมีจำนวนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ. 2542

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

บันทึกวิเคราะห์สรุปร่างกฎกระทรวงฉบับที่.. (พ.ศ....)
ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534

1. สาระสำคัญ

กำหนดให้ทรัพย์สินถาวรของกิจการขนาดย่อมในการประกอบอุตสาหกรรม การทำหัตถกรรมหรือการประกอบอาชีพอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งบุคคลภาคเอกชนเป็นเจ้าของมีจำนวนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท

2. ความจำเป็นและเหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันมีการขยายขนาดการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพิ่มขึ้น และเพื่อให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมสามารถขยายการให้ความช่วยเหลือการกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยต่อไป สมควรกำหนดจำนวนชั้นสูงของทรัพย์สินถาวรที่การกู้ยืมเงินจากธนาคารขนาดย่อมได้รับความช่วยเหลือจากบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม จากไม่เกินห้าสิบล้านบาทเป็นไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท และโดยที่มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 บัญญัติให้การกู้ยืมเงินจากธนาคารขนาดย่อมต้องมีทรัพย์สินตามจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

3. ความเกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่น

ไม่มี

4. การหรือส่วนราชการผู้รักษาการตามกฎหมายอื่น

ไม่มี

5. ประโยชน์ของกฎหมาย

เพื่อให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมสามารถขยายการให้บริการด้านการเงินได้กว้างขวางยิ่งขึ้น อันเป็นการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อม และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยต่อไป

เอกสารเรื่องการปรับโครงสร้างและเพิ่มศักยภาพของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม 32/45

1. สถานะ บอย. ในปัจจุบัน

1.1 ความเป็นมา

จัดตั้งโดย พรบ. บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 โดยแปรสภาพมาจากสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม เป็นนิติบุคคลมีทุนจดทะเบียน 300 ล้านบาท

1.2 วัตถุประสงค์การจัดตั้ง

เพื่อสนับสนุนการจัดตั้ง และขยาย ปรับปรุงกิจการของอุตสาหกรรมขนาดย่อมและธุรกิจส่งออก ซึ่งมีทรัพย์สินถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท และมีวงเงินให้กู้ตั้งแต่ 5 แสนบาท ถึง 25 ล้านบาท

1.3 ขอบข่ายของการบริการ

- (1) การให้สินเชื่อระยะยาวเพื่อลงทุนในทรัพย์สินถาวร
- (2) การให้สินเชื่อระยะสั้น (ตัวสัญญาใช้เงิน)
- (3) การค้ำประกัน การอวัลตัวสัญญาใช้เงิน และการรับรองตัวสัญญาใช้เงิน

1.4 โครงสร้างผู้ถือหุ้น

ข้อมูล ณ พฤษภาคม 2542 มีสัดส่วนภาครัฐร้อยละ 53.43 และภาคเอกชนร้อยละ 46.57

ตารางแสดงผู้ถือหุ้นบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม

ผู้ถือหุ้น	จำนวนหุ้น	จำนวน (บาท)	%
1. กระทรวงการคลัง	750,000.00	75,000,000.00	25.00%
2. ธนาคารออมสิน	550,000.00	55,000,000.00	18.33%
3. ธนาคารกรุงไทย	222,000.00	22,200,000.00	7.40%
4. สมาชิกสมาคมธนาคารไทย (ภาครัฐ)	81,026.00	8,102,600.00	2.70%
รวมภาครัฐ	1,603,026.00	160,302,600.00	53.43%
1. สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์	400,000.00	40,000,000.00	13.33%
2. บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	300,000.00	30,000,000.00	10.00%
3. สมาชิกสมาคมธนาคารไทย (ภาคเอกชน)	317,000.00	31,700,000.00	10.57%
4. สมาชิกสมาคมบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์	379,974.00	37,997,400.00	12.67%
รวมภาคเอกชน	1,396,974.00	139,697,400.00	46.57%
รวมทั้งสิ้น	3,000,000.00	300,000,000.00	100%

1.5 ปัจจุบันมีอัตรากำลัง 140 คน

1.6 มีสำนักงานสาขา 1 สาขา ที่จังหวัดขอนแก่น และสำนักงานตัวแทนอำนวยการสินเชื่อ 5 แห่ง ที่จังหวัดเชียงใหม่ สงขลา นครราชสีมา พิษณุโลก และสุราษฎร์ธานี และอยู่ระหว่างการขออนุมัติจัดตั้ง สำนักงานสาขา 5 แห่ง โดยการยกระดับสำนักงานตัวแทนอำนวยการสินเชื่อทั้ง 5 แห่งที่กล่าวเป็นสำนักงาน สาขา ดังนั้นบอย. จะมีสำนักงานสาขารวมเป็น 6 แห่งในปี 2542

1.7 ฐานะการดำเนินงาน

ข้อมูล ณ มิถุนายน 2542 มีสินทรัพย์รวม 2,630.67 ล้านบาท เงินกองทุน 530.98 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงเท่ากับร้อยละ 26.22 ผลการดำเนินงาน 6 เดือน ตั้งแต่ มกราคม ถึง มิถุนายน 2542 ขาดทุนสุทธิ 39.38 ล้านบาท วิฤตเศรษฐกิจได้ส่งผลให้ลูกหนี้ของ บอย. กลายเป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นมาก รวม 1,067.94 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 52.73 ของ เงินให้กู้ยืม 2,025.38 ล้านบาท โดยมีรายละเอียดปรากฏตามตารางข้างล่างนี้

ตารางแสดงฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน ณ มิถุนายน 2542 เปรียบเทียบกับ มิถุนายน 2541

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	มิ.ย. 2542	มิ.ย. 2541	อัตราเปลี่ยนแปลง (%)
1. สินทรัพย์รวม	2,630.67	3,105.81	(15.30)
1.1. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน	563.53	213.95	163.38
1.2. เงินให้กู้ยืมแก่สถาบันการเงิน	-	1,260.00	(100.00)
1.3. เงินลงทุนในหลักทรัพย์	13.58	13.58	-
1.4. เงินให้กู้ยืม	*2,025.38	1,560.80	29.77
1.5. ดอกเบี้ยค้างรับ	88.32	72.56	21.72
1.6. ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ	94.29	45.55	106.98
1.7. สินทรัพย์อื่น	34.15	30.47	12.07
2. หนี้สินรวม	2,099.69	2,523.54	(16.80)
2.1. เงินกู้ยืม	2,028.12	2,428.50	(16.49)
2.2. ดอกเบี้ยค้างจ่าย	68.29	88.68	(22.99)
2.3. หนี้สินอื่น	3.28	6.36	(48.38)
3. ส่วนของผู้ถือหุ้น	530.98	582.27	(8.81)
3.1. ทุนจดทะเบียน	300.00	300.00	-
3.2. สำรองตามกฎหมาย	13.52	12.01	12.52
3.3. สำรองการลงทุน	67.59	60.07	12.52
3.4. กำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรร	149.87	210.19	(28.70)
4. รายได้รวม	89.72	193.70	(53.68)
5. ค่าใช้จ่ายรวม	129.10	151.71	(14.90)
5.1 ดอกเบี้ยจ่าย	70.61	112.78	(37.39)
5.2 ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	29.29	26.66	9.86
5.3 ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญที่ดั่งเพิ่ม	29.20	12.27	137.97
6. กำไร (ขาดทุน) สุทธิ	(39.38)	41.99	(193.77)
7. NPL - จำนวน	1,067.94	590.85	80.75
- ร้อยละ	52.73	37.86	39.28
8. BIS ratio	26.22	37.30	(29.70)

* เงินให้กู้ยืม : เป็นยอดอนุมัติ

1.8 ต้นทุนทางการเงิน

(1) ณ มิถุนายน 2542 บอย. มีเงินทุนทั้งหมด 2,325.44 ล้านบาท เป็นเงินทุนที่มีดอกเบี้ยว 1,750 ล้านบาท และเงินทุนไม่มีดอกเบี้ยว 575.44 ล้านบาท

(2) จากการปรับแผนจัดหาเงินทุนของ บอย. ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2542 โดยกระทรวงการคลังได้ค้ำประกันเงินกู้ให้แก่ บอย. ได้ส่งผลให้ต้นทุนการกู้ยืมของ บอย. ลดลงจากร้อยละ 6.95 เป็นร้อยละ 4.42 และเมื่อรวมกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการประมาณร้อยละ 5 แล้วต้นทุนจะลดลงจากร้อยละ 11.57 เป็นร้อยละ 9.14 ซึ่งจะมีผลให้ บอย. สามารถลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ระดับหนึ่ง

2. หลักการ เหตุผลและแนวทางในการปรับปรุง บอย.

รัฐบาลมีนโยบายให้ บอย. ขยายการสนับสนุนทางการเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากขณะนี้ บอย. ยังไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะปล่อยสินเชื่อให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมีข้อจำกัดด้านกฎหมาย จึงจำเป็นต้องปรับปรุง บอย. ในทุกด้านรวมทั้งการแก้ไขข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ บอย. สามารถสนับสนุนทางการเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยมีหลักการและแนวทาง ดังนี้

2.1 หลักการในการปรับปรุง บอย.

(1) บอย. จะต้องมีความเพียงพอที่จะสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ก่อให้เกิดปัญหาหนี้เสีย (NPL) ในอัตราที่สูงในอนาคต ทั้งนี้เพื่อให้ทั้ง บอย. และวิสาหกิจที่ บอย. สนับสนุนมีความแข็งแกร่งและเป็นรากฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนและมั่นคงในระยะปานกลางและระยะยาว

(2) ในกระบวนการปรับปรุงจะต้องมีการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ ต้องมีการเสริมสร้างขีดความสามารถในการปล่อยสินเชื่อที่ดี มีบริการให้คำปรึกษาในขั้นตอนต่างๆ มีการสร้างเครือข่ายการให้บริการที่กว้างขวางและสอดคล้องกับกลไกอื่นๆ ในระบบการให้สินเชื่อในภาพรวมเพื่อลดต้นทุนการประกอบการ ในขณะเดียวกันก็ช่วยให้วิสาหกิจที่เป็นลูกค้าได้รับประโยชน์มากที่สุด

(3) การลดลงของต้นทุนของ บอย. จะต้องเกิดขึ้นจากการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของบอย. เอง เป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้รัฐต้องเข้าไปปรับภาระมากเกินไป ซึ่งจะกระทบต่อระบบการคลัง และประชาชนผู้เสียภาษีอากร ในขณะเดียวกันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะต้องมีโอกาสสูงขึ้นในการได้รับบริการที่ดีและสามารถกู้ยืมได้ในอัตราดอกเบี้ยที่สมเหตุสมผล

2.2 แนวทางในการปรับปรุง บอย.

- (1) รัฐบาลเพิ่มทุนเพื่อให้เพียงพอต่อการขยายสินเชื่อตามเป้าหมายและสร้างความมั่นคงให้กับ บอย.
- (2) ขยายกลุ่มเป้าหมายให้ครอบคลุมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้กว้างขวางขึ้น
- (3) พัฒนารูปแบบการปล่อยสินเชื่อและเพิ่มสัดส่วนเป้าหมายการปล่อยสินเชื่อให้เป็นร้อยละ 2 ของสินเชื่อทั้งระบบที่ให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปี 2551
- (4) มีระบบการจัดการหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ในปัจจุบัน เพื่อมิให้เป็นภาระต่อการขยายงานของ บอย. ในอนาคต
- (5) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารของ บอย. ให้มีผู้บริหารที่มีความสามารถและประสบการณ์ในการวิเคราะห์และบริหารสินเชื่อเชิงพาณิชย์
- (6) กำหนดแผนการเพิ่มบุคลากรและการพัฒนาความสามารถของบุคลากรอย่างเป็นระบบเพื่อให้การวิเคราะห์และติดตามสินเชื่อมีประสิทธิภาพ
- (7) สร้างเครือข่ายการให้บริการให้ครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อให้สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง
- (8) ปรับปรุงกระบวนการปล่อยสินเชื่อและติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อให้ได้สินเชื่อที่มีคุณภาพดีและไม่กลายเป็นหนี้เสียในระยะต่อไป
- (9) จัดให้มีบริการให้คำปรึกษาแก่ลูกค้าซึ่งจะช่วยให้ลูกค้าสามารถปรับปรุงการดำเนินการและการจัดการด้านการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (10) พิจารณาจัดตั้งหน่วยร่วมลงทุนกับลูกค้าเป้าหมายเพื่อเป็นเครื่องมือเสริมในการเข้าไปช่วยเหลือแก่ลูกค้า
- (11) สร้างความเชื่อมโยงกับระบบการค้ำประกันและกองทุนร่วมลงทุนอื่นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และลดต้นทุนของทุกฝ่ายลง

3. การขยายกลุ่มเป้าหมายของ บอย.

ขยายกลุ่มเป้าหมายของ บอย. จากปัจจุบันที่ให้แก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมและธุรกิจการส่งออกรวมทั้งภาคการค้าและบริการที่เกี่ยวกับภาคการผลิตที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท และมีวงเงินปล่อยกู้รายละ 500,000 บาท – 25,000,000 บาท เป็นครอบคลุมอุตสาหกรรมขนาดกลางบางส่วนด้วย โดยจะครอบคลุมวิสาหกิจที่มีสินทรัพย์ถาวรรวมมูลค่าที่ดินไม่เกิน 100 ล้านบาท และขยายวงเงินปล่อยกู้จากรายละไม่เกิน 25 ล้านบาท เป็นรายละไม่เกิน 50 ล้านบาท

4. รูปแบบการปล่อยสินเชื่อและเป้าหมายการให้สินเชื่อ

4.1 สินเชื่อโดยตรง (Direct loan) ให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามนโยบายเฉพาะกิจตามแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม โดยมีอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่า MLR เฉลี่ยของ 4 ธนาคารใหญ่

4.2 สินเชื่อโดยตรง (Direct loan) ให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามนโยบายทั่วไป โดยมีอัตราดอกเบี้ยไม่สูงกว่าค่าเฉลี่ยดอกเบี้ยตลาดสำหรับ SMEs ของธนาคารขนาดใหญ่ 4 แห่ง

4.3 สินเชื่อโดยผ่านตัวแทน (Agency loan) ให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วไป โดยจะมอบหมายให้ บอย. เจริญกับธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่อย่างน้อย 4 แห่งเป็นตัวแทนอำนวยสินเชื่อและบอย. กำลังศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการแบ่งค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อประเภทนี้ และคาดว่าจะเริ่มให้บริการสินเชื่อโดยผ่านตัวแทนได้ในช่วงปี 2544

สำหรับเป้าหมายการให้สินเชื่อ นั้น จะต้องมีการปรับปรุงศักยภาพของ บอย. เพื่อให้สามารถขยายวงเงินการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นจากประมาณร้อยละ 0.2 ของสินเชื่อที่ให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งระบบในปี 2542 เป็นประมาณร้อยละ 2 ของสินเชื่อที่ให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมทั้งระบบในปี 2551 ทั้งนี้แผนการปล่อยสินเชื่อดังกล่าวจะมีการทบทวนอีกครั้งหนึ่งหลังจากได้มีการจัดทำแผนพัฒนา บอย. ระยะปานกลางเสร็จเรียบร้อยแล้ว และจะทบทวนทุกปีตามผลการดำเนินงานของ บอย.

ตารางแสดงเป้าหมายการให้สินเชื่อ

(หน่วย : ล้านบาท)

	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551
สินเชื่อที่ได้รับอนุมัติใหม่	2,220	6,000	7,500	9,000	10,500	12,000	13,500	15,000	16,500	17,000
สินเชื่อคงค้าง	3,471	8,188	13,991	20,855	28,755	37,665	47,561	58,419	70,217	82,132
ประมาณการวงเงินค่าประกันคงค้าง : ปริมาณสินเชื่อ SMEs ทั้งระบบ (%)	0.17	0.39	0.63	0.87	1.10	1.32	1.53	1.72	1.90	2.03

5. หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้

ณ เดือนมิถุนายน 2542 บอย. มีเงินกองทุนจำนวน 530.98 ล้านบาท มีหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวน 1,067.94 ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ 52.73 ของสินเชื่อกคงค้าง จากการจัดชั้นลูกหนี้เงินกู้ บอย. จะต้องกันเงินสำรองเต็มจำนวน (100%) ตามเกณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทย จำนวน 235.71 ล้านบาท ปัจจุบัน บอย. ได้กันเงินสำรองไว้แล้วจำนวน 94.29 ล้านบาท ดังนั้น บอย. จะต้องกันเงินสำรองเพิ่มอีก 141.42 ล้านบาท ซึ่งจะทำให้เงินกองทุนเหลือประมาณ 389.56 ล้านบาท

6. แผนการเพิ่มทุน

รัฐบาลจะเพิ่มทุนให้ บอย. จำนวน 2,500 ล้านบาท ในปี 2542 และ 5,000 ล้านบาท ในปี 2546 เพื่อรองรับการขยายสินเชื่อเป็นประมาณร้อยละ 2 ของสินเชื่อสำหรับ SMEs ทั้งระบบหรือประมาณ 82,000 ล้านบาท ในปี 2551 ทั้งนี้จะมีการทบทวนผลการดำเนินงานของ บอย. ก่อนที่จะมีการเพิ่มทุนในรอบสอง และจะพิจารณาความต้องการเงินทุนของ บอย. ภายหลังจากปี 2551 ต่อไป ในกรณีที่ต้องการให้ บอย. ขยายการดำเนินงาน

7. โครงสร้างการบริหารใหม่ของ บอย.

7.1 กระทรวงการคลังได้มอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยตรวจสอบการดำเนินงานของ บอย. ตั้งแต่ตุลาคม 2541 ผลปรากฏว่า บอย. มีปัญหาหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) สูง จำเป็นต้องเร่งรัดการจัดการ NPL โดยการเพิ่มพนักงานที่มีคุณภาพสูงและปรับปรุงการบริหารองค์กรโดยได้จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันมิให้เกิดปัญหา NPL แก่ไข NPL ที่มีอยู่ และควบคุมให้การดำเนินงานของ บอย. เป็นไปอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพแล้วดังนี้

- (1) คณะกรรมการสินเชื่อ
- (2) คณะกรรมการตรวจสอบ
- (3) คณะกรรมการแก้ไขหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL)

7.2 ปัจจุบัน บอย. ได้ปรับโครงสร้างองค์กรตามความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2541แล้ว โดยปรับโครงสร้างองค์กรเป็นแบบ Flat organization จากเดิม 8 สำนักงาน (6 ฝ่าย 2 สำนัก) เป็น 10 ส่วนงาน (9 ฝ่าย 1 สำนัก) และปรับปรุงกระบวนการให้สินเชื่อจากเดิมที่เคยผ่าน 4 ฝ่าย ให้เหลือเพียง 2 ฝ่าย และลดขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อจาก 6 ขั้นตอนเหลือ 3 ขั้นตอน

7.3 ในขั้นต่อไป บอย. จะปรับปรุงการบริหารจัดการและบุคลากรให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในการวิเคราะห์และบริหารสินเชื่อเชิงพาณิชย์

8. แผนการเพิ่มบุคลากรและการพัฒนาความสามารถของบุคลากร

8.1 เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น บอย. จะเพิ่มบุคลากรในส่วนการประเมินสินเชื่อและการจัดการเกี่ยวกับสินเชื่อจากเดิม 26 คน เป็น 37 คน ภายในปี 2542 โดยสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านการวิเคราะห์สินเชื่อ และบอย. จะพิจารณาเพิ่มพนักงานตามความเหมาะสม โดยในขั้นต้นคาดว่าจะเพิ่มพนักงานรวมทั้งสิ้นจาก 155 คนในปี 2542 เป็น 425 คนภายในปี 2551

8.2 บอย. จะจัดทำแผนปรับปรุงและพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์สินเชื่อของพนักงาน โดยจัดให้มีการฝึกอบรมพนักงานทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติงานจริงอย่างต่อเนื่อง

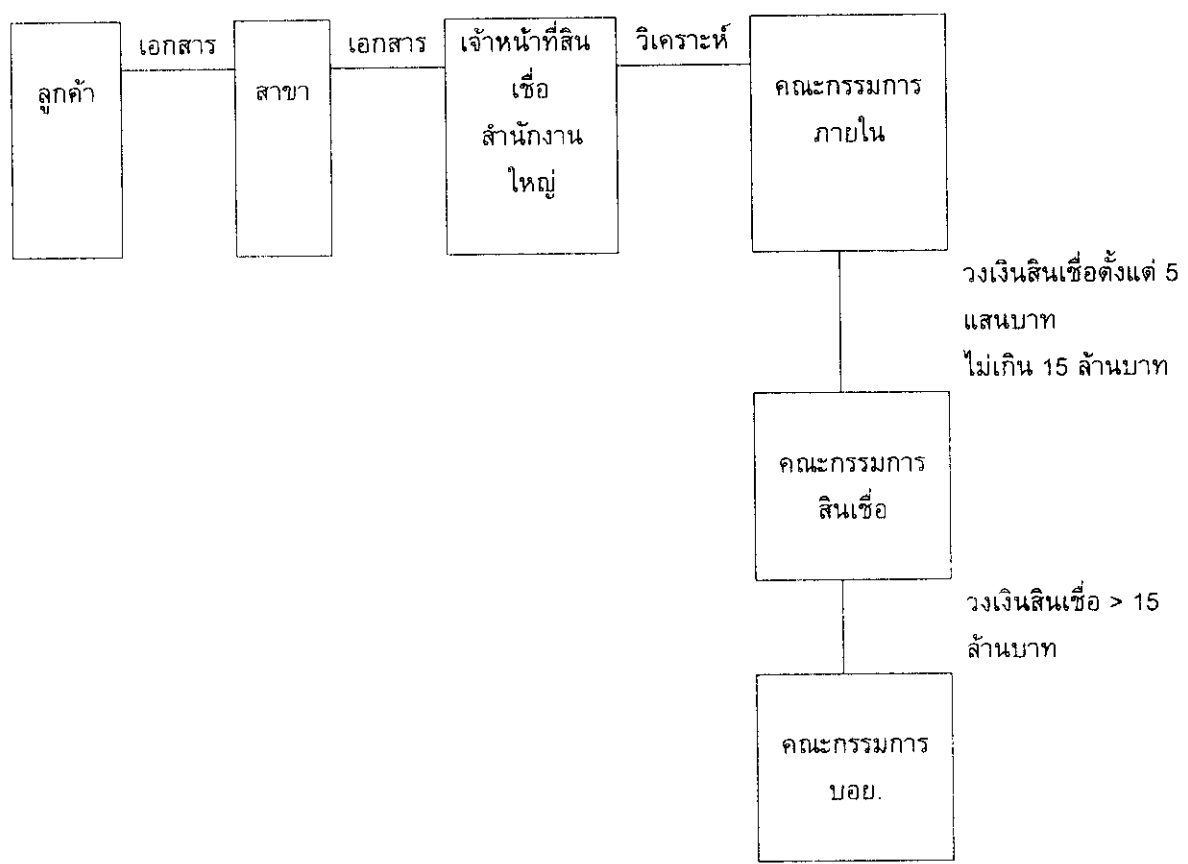
9. การสร้างเครือข่ายการให้บริการ

9.1 บอย. จะจัดตั้งสาขาให้ครบ 11 แห่งภายใน 5 ปี ปัจจุบัน บอย. มีสำนักงานสาขาที่จังหวัดขอนแก่น และสำนักงานตัวแทนอำนวยการสินเชื่อ 5 แห่ง ที่เชียงใหม่ สงขลา นครราชสีมา พิษณุโลก และสุราษฎร์ธานี และอยู่ระหว่างการขออนุมัติจัดตั้งสำนักงานสาขา 5 แห่ง โดยยกฐานะของสำนักงานตัวแทนอำนวยการสินเชื่อทั้ง 5 แห่งให้เป็นสำนักงานสาขา บอย. จะมีสำนักงานสาขารวมเป็น 6 แห่ง ในปี 2542 และจะจัดตั้งเพิ่มเติมอย่างน้อย 1-2 แห่งในแต่ละปีจนครบ 11 แห่ง

9.2 บอย. จะประสานงานและทำบันทึกความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่บริการของบอย. เช่น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทั้ง 75 จังหวัด ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค 11 ศูนย์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น

10. การปรับปรุงกระบวนการปล่อยสินเชื่อและการติดตามผลการดำเนินงาน

10.1 ปัจจุบัน บอย. ได้ปรับปรุงกระบวนการปล่อยสินเชื่อในระดับหนึ่งแล้ว คือ เมื่อลูกค้ายื่นขอสินเชื่อผ่านสาขาหรือโดยตรงที่สำนักงานใหญ่ เจ้าหน้าที่สินเชื่อจะวิเคราะห์โครงการแล้วจะเสนอให้คณะกรรมการภายในพิจารณาก่อนส่งให้คณะกรรมการสินเชื่ออนุมัติ ยกเว้นสินเชื่อที่มีวงเงินมากกว่า 15 ล้านบาท คณะกรรมการสินเชื่อต้องเสนอให้คณะกรรมการ บอย. เป็นผู้อนุมัติตั้งแผนภาพข้างล่าง

10.2 บอย. จะกำหนดกรอบกิจการที่อยู่ในข่ายได้รับบริการ รวมทั้งกำหนดนโยบายและเป้าหมายการอำนวยการสินเชื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยจะหารือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นต้น

10.3 หลังจากการปรับสำนักงานอำนวยการสินเชื่อให้เป็นสำนักงานสาขาแล้ว บอย. จะเพิ่มเจ้าหน้าที่สินเชื่อสาขาโดยคัดเลือกจากผู้มีประสบการณ์ และมอบหมายให้เจ้าหน้าที่สินเชื่อสาขาวิเคราะห์โครงการแทนเจ้าหน้าที่สินเชื่อสำนักงานใหญ่ ก่อนส่งให้คณะกรรมการสินเชื่อพิจารณาอนุมัติ

10.4 นอกจากนี้จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่สินเชื่อสาขาติดตามดูแลลูกค้าอย่างใกล้ชิดโดยเฉพาะเรื่องการชำระเงินโดยแบ่งกลุ่มสินเชื่อให้ดูแล

10.5 บอย. จะจัดทำคู่มือปฏิบัติงานโดยเฉพาะวิธีการพิจารณาสินเชื่อให้เจ้าหน้าที่ในสำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขาปฏิบัติ

10.6 บอย. จะวางระบบการตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงานของสาขาโดยให้เจ้าหน้าที่สาขาส่งรายงานสินเชื่อทุกเดือนให้สำนักงานใหญ่ตรวจสอบ และบอย. ต้องรายงานผลการปรับปรุงงานทุกส่วนให้กระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรมทราบทุกระยะ

11. การให้บริการให้คำปรึกษา (Advisory Service)

เนื่องจาก บอย. ขาดทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในด้านการบริการให้คำปรึกษา (Advisory Service) แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทำให้ บอย. ไม่สามารถช่วยวิสาหกิจเหล่านั้นในด้านการพัฒนาธุรกิจและระบบการบริหารจัดการได้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้น บอย. จะจัดตั้งหน่วยงานด้านการบริการให้คำปรึกษาโดยสรรหาบุคลากรที่มีประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาธุรกิจ อาทิเช่น สินเชื่อ บัญชี การตลาด และการจัดการ อย่างน้อย จำนวน 5 คน ภายในปี 2542 และเพิ่มเป็นอย่างน้อย 15 คนในปี 2544

12. การจัดตั้งหน่วยร่วมลงทุนกับลูกค้าเป้าหมาย (Investment Unit) ใน บอย.

บอย. จะศึกษาแนวทางการจัดตั้งหน่วยร่วมลงทุนกับลูกค้าเป้าหมายของ บอย. โดยมีวัตถุประสงค์และรูปแบบเบื้องต้นดังนี้

12.1 วัตถุประสงค์

(1) เพื่อร่วมลงทุนในกิจการของลูกค้าของ บอย. โดยเฉพาะในกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์สูง โดยเลือกเฉพาะบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนเกินกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป

(2) เพื่อสร้างแรงจูงใจและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการของไทย พัฒนาเข้าสู่ระบบที่โปร่งใส และมีการบริหารจัดการที่ดีหรือธรรมาภิบาลในองค์กร โดยจะช่วยพัฒนาระบบการบริหารจัดการ และให้คำปรึกษาในด้านต่างๆ อาทิ ระบบบัญชีและการเงิน ระบบการบริหารงาน เป็นต้น

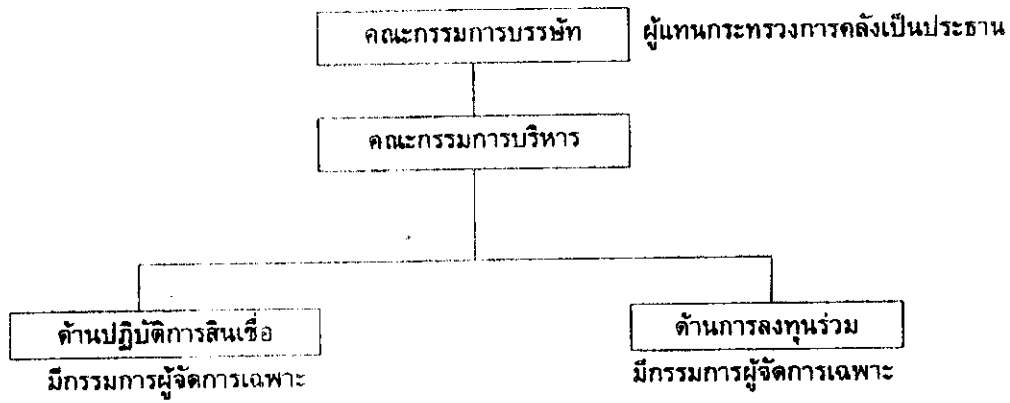
(3) เพื่อเป็นการช่วยให้การปล่อยสินเชื่อของ บอย. มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นและ บอย. มีหนี้เสียลดลง

(4) เพื่อสร้างกำไรให้แก่ บอย. ในระยะยาว เมื่อขายหุ้นที่เหลือนออกไปในตลาด หรือขายคืนให้แก่เจ้าของกิจการ

12.2 รูปแบบการจัดตั้ง

จัดตั้งเป็นหน่วยงานอิสระจากด้านการอำนวยสินเชื่อ แต่อยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการบริหารของ บอย. โดยใช้วงเงินในระยะต้นประมาณ 500-1,000 ล้านบาท และมีผู้บริหารมืออาชีพ ทั้งนี้คาดว่าจะสามารถเริ่มดำเนินการได้ในปี 2543

การเพิ่มหน่วยงานด้านการลงทุนร่วมใน บอย. จะทำให้โครงสร้างองค์กรของ บอย. เป็นดังนี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.)
ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม
พ.ศ. 2534

หลักการ

ปรับปรุงกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 เพื่อขยายจำนวนทรัพย์สินถาวรของกิจการขนาดย่อมที่จะได้รับความช่วยเหลือจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันมีการขยายขนาดการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพิ่มขึ้น และเพื่อให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมสามารถขยายการให้บริการด้านการเงินได้กว้างขวางยิ่งขึ้น อันเป็นการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยต่อไป สมควรกำหนดจำนวนชั้นสูงของทรัพย์สินถาวรที่การระอุระอุตสาหกรรมขนาดย่อม ที่จะได้รับบริการทางการเงินจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม จากไม่เกินห้าสิบล้านบาทเป็นไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท และโดยที่มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 บัญญัติให้การระอุระอุตสาหกรรมขนาดย่อมต้องมีทรัพย์สินตามจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
ฉบับที่.. (พ.ศ.)
ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม
พ.ศ. 2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 และมาตรา 4 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติบริษัท
เงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534

ข้อ 2 ให้ทรัพย์สินถาวรของกิจการขนาดย่อมในการประกอบอุตสาหกรรมการทำ
หัตถกรรม หรือการประกอบกิจการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งบุคคลภาคเอกชนเป็นเจ้าของ
ต้องมีจำนวนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ. 2542

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

บันทึกวิเคราะห์สรุปร่างกฎกระทรวงฉบับที่ ..(พ.ศ...)
ออกตามความในพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534

1. สาระสำคัญ

กำหนดให้ทรัพย์สินถาวรของกิจการขนาดย่อมในการประกอบอุตสาหกรรม การทำเหมืองแร่หรือการประกอบอาชีพอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งบุคคลภาคเอกชนเป็นเจ้าของมีจำนวนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท โดยรวมมูลค่าที่ดิน

2. ความจำเป็นและเหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันมีการขยายขนาดการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพิ่มขึ้น และเพื่อให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมสามารถขยายการให้บริการด้านการเงินได้กว้างขวางยิ่งขึ้น อันเป็นการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยต่อไป สมควรกำหนดจำนวนชั้นสูงของทรัพย์สินถาวรที่การธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ที่จะได้รับบริการทางการเงินจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม จากไม่เกินห้าสิบล้านบาทเป็นไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท และโดยที่มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 บัญญัติให้การธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมต้องมีทรัพย์สินตามจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

3. ความเกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่น

ไม่มี

4. การหรือส่วนราชการผู้รักษาการตามกฎหมายอื่น

กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

5. ประโยชน์ของกฎหมาย

เพื่อให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมสามารถขยายการให้บริการด้านการเงินได้กว้างขวางยิ่งขึ้น อันเป็นการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อม และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยต่อไป

(ร่าง)

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงการคลัง
เรื่อง กำหนดวงเงินการให้กู้ยืมของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมหรือร่วมกับสถาบันการเงินอื่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 และมาตรา 12(1) แห่งพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุน
อุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดวงเงินการให้กู้ยืม
ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมหรือร่วมกับสถาบันการเงินอื่น ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2539

ข้อ 2. บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม หรือร่วมกับสถาบันการเงินอื่นให้กู้ยืมเงินแก่การบูรณะ
อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้ภายในวงเงินรายละไม่เกินห้าสิบล้านบาท ทั้งนี้โดยมีหรือไม่มีหลักประกันก็ได้

ข้อ 3. ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ. 2542

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง